

Nit de dissabte

Era dissabte: el dia que els pares eixien a la nit.

—On aneu, avui? —va preguntar l'Anton a la vesprada, mentre la seva mare s'estava arrissant els cabells al bany.

—Ah! —va dir la mare—, primer anirem a sopar i després, no ho sé, potser anirem a ballar.

—Com que no ho saps? —va fer l'Anton.

—Encara no ho sé —va dir la mare—. Tan important és per a tu?

—Nooo —va dir l'Anton. Preferia no dir que volia veure la pel·lícula de policies que començava a les onze. Però la seva mare ja l'havia clissat.

—Anton —va dir girant-se per poder-lo mirar cara a cara—, no deus pas voler mirar la televisió...

—Però, mare —va dir l'Anton—, com se't poden acudir aquestes coses?

Per sort, la seva mare s'havia tomat a dedicar al seu pentinat, i no veia com l'Anton es tornava vermell.

—Potser també anirem al cinema —va dir ella—. De totes maneres no tornarem abans de les dotze.

S'havia fet de nit i l'Anton estava sol a casa. Anava en pijama i s'havia assegut al llit; estava tapat amb el llençol fins al coll i llegia *Tota la veritat sobre Frankenstein*. La història passava en una festa major. Un home vestit amb un abric negre, ample i llarg, sortia a escena i anunciava l'aparició del monstre. En aquell moment va sonar el despertador. Una mica **empipat**, l'Anton va aixecar els ulls del llibre.

Oh! Gairebé eren les onze, el temps just per **engegar** la televisió! L'Anton va saltar del llit i va **pitjar** la tecla. Després es va tornar a tapar amb el cobrellit i va esperar que la imatge es formés a poc a poc. Encara feien futbol. L'habitació era bastant fosca i feia una mica de por. King-kong, en un pòster a la paret, feia una mena de ganyota que s'avenia amb l'estat d'ànim de l'Anton: se sentia salvatge i abandonat, com l'únic supervivent d'una catàstrofe marítima, com un naufrag en una illa plena de caníbals. I el llit era el seu cau, calentet, i si volia podia amagar-s'hi i fer com si no hi fos.

Hi havia una pila de menjar a l'entrada del cau; només li faltava l'aigua de foc. L'Anton va pensar, amb la boca que se li feia aigua, en l'ampolla de suc de fruita que hi havia a la nevera, però per arribar-hi havia de passar un bon tros de passadís a les fosques! Hauria de tomar nedant al vaixell, enmig de **taurons** afamats que estaven esperant les seves víctimes? Brrr! Però els naufrags no es morien més de set que de gana?

Això el va fer canviar de parer. Odiava el passadís, amb aquell llum espatllat que no reparava mai ningú! Odiava els abrics del penja-robes, que semblaven homes penjats! I ara també li feia por la llebre dissecada de l'estudi de la mare, tot i que l'havia fet servir moltes vegades per espantar altres nens.

Per fi havia arribat a la cuina. Va treure l'ampolla de suc de fruita de la nevera i es va tallar un bon tall de formatge. Mentrestant tenia una orella al passadís per sentir si començava la pel·lícula. Va sentir una veu de dona. Probablement era la locutora que anunciava la pel·lícula.

Es va posar l'ampolla sota el braç i va arrencar a córrer pel passadís. Però no va arribar gaire lluny, perquè de cop es va adonar que hi havia alguna cosa que no rutllava. Es va quedar quiet i va escoltar amb atenció... i de cop va saber què passava: no se sentia la veu de la televisió! Això només podia voler dir una cosa: algú havia entrat a la seva habitació i havia apagat la televisió! L'Anton va notar com el cor li feia un bot i se li accelerava com una màquina.

Angela Sommer-Bodenburg, *El petit vampir*

1. Per què s'interessa tant l'Anton pels plans dels seus pares?

2. Quins creus que són els llibres preferits de l'Anton?

D'aventures.

De ciència-ficció.

De terror.

Romàntics.

3. Digues si les afirmacions següents són certes (C) o falses (F).

___ L'Anton somia un home vestit de negre.

___ Els pares de l'Anton surten habitualment els dissabtes.

___ L'Anton té molta imaginació.

___ Quan torna de la cuina sent sorolls estranys a la seva habitació.

4. A l'Anton no li ve de gust anar fins a la cuina perquè té por. Esmenta les coses que l'espanten.

5. Quin és l'únic lloc on se sent segur?

6. Quina diferència hi ha entre el televisor de l'Anton i els actuals?

1. Busca al text tres substantius, tres adjectius i dos determinants.

Substantius:

Adjectius:

Determinants:

2. Busca al diccionari el significat de les següents paraules.

Empipat:

Engegar:

Pitjar:

Tauró:

3. Digues quins dels grups de mots següents són oracions i quins no:

a) Salsa al rocafort.

b) Les mil i una nits.

c) Obrí la porta i trencà el silenci.

d) Sumeu dos més dos!

e) El cant dels ocells.

f) La millor oferta de la vostra vida!

g) Cantes o reses?

h) Bellesa i hidratació en un sol producte!

4. Completa amb l'article adequat:

Han dut ____home a ____ hospital clínic
____elefant, ____girafa i ____hiena són animals perillosos.
____imatge de ____iceberg es veia, amenaçadora,des de ____ popa.
____investigador estudià ____informe

5. Escriu un adjectiu per a cadascun dels substantius següents:

un cotxe	un enginyer
un poble	un riu
una cadira	una parella
un gos	una pel·lícula

6. Totes aquestes paraules porten dièresi. Posa la dièresi i classifica-les on corresponga.

llengueta / reull / aiguera / raim / frequent / lingüista / peuc /
posseïdor / ungüent / qüestió / pinguí / Raul / veïna

Diftongs creixents perquè sone la u	i, u no formen diftong

